

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6232

гр. София, 09.08.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав,
в закрито заседание на 09.08.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **5797** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на Д. Р. С. (само Д. С.), лице от женски пол и без гражданство, от палестински произход, установено в Ивицата Газа, [дата на раждане] , в [населено място], която се легитимира с паспорт издаден от администрацията на Палестинската власт. Жалбата е подадена от Д. С. лично и като законен представител на детето си Диал И. С., [дата на раждане]

Обжалва се Решение №1455 от 14.05.2021г. на заместник-председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/, с което е постановен отказ да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Д. С. и малолетното ѝ дете Д. С..

Становища на страните:

1. Жалбата се поддържа чрез адвокат В. И.. Искане се съдът да постанови отмяна на решението като постановено при допуснато нарушение на следните разпоредби:

1.1. На член 1D, изречение второ от Конвенцията за статута на бежанците от 1951г. (Женевската конвенция) и чл.12, параграф 1, буква а), изречение второ от Директива 2011/95/ЕС. Позовава се на параграф 3 от Насоки за международна закрила №13:Приложимост на чл.1D за палестинските бежанци на В. декември 2017г.; на т.86 от Решението от 25 юли 2018 г. по преюдициално дело А., С-585/16 на Съда на ЕС, от което и извод, че Д. С. и дъщеря ѝ не следвало да доказват отново, че имат основателни опасения от преследване по смисъла на чл.8, ал.4 ЗУБ. Следвало да бъде преценено: 1)дали търсещата закрила и детето са получавали помощ от UNRWA; 2.дали тази закрила е прекратена по някаква причина ; и 3) дали се прилага някоя от клаузите по чл.12, пар.1 , буква б) или пар.2 и 3 от Директива 2011/95. Счита за неотнормими мотивите в обжалваното решение дали представените доказателства при

разглеждането са нови. Тази преценка се прави в производството за проверка на допустимостта на последващата молба, в което е преценено, че представените доказателства нови.

1.2. На чл. 6а от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с параграф 1, т.11 ЗУБ и параграф 1, т.5 от Закона за закрила на детето (ЗЗДет) и чл.75, ал.2 ЗУБ за зачитане на най-добрия интерес на малолетното дете, нямамо мотиви дали в Газа ще бъде осигурено благоденствието и социалното развитие на детето, нито за сигурността и безопасността

1.3. На 75 ЗУБ и чл.35 АПК, тъй като не е събрана и преценена актуална информация за страната по произход – Ивицата Газа. връщането на жалбоподателката и малолетната ѝ дъщеря в Ивицата Газа би застрашило в голяма степен живота и сигурността им, ще бъде в нарушение на чл.2 и чл.3 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ) и по никакъв начин не е най-добрия интерес за малолетното дете, нарушава чл.3, ал.1 от Конвенцията на ООН за правата на детето.

2.С жалбата се иска от съда след отмяната на решението и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Пред съда жалбата се поддържа чрез адв. И., която в писмена защита изтъква и допълнителни съображения за основателност относно следното:

2.1 Пред съда представи призовка от 26 март 2018 година за И. С. – съответно съпруг и баща на жалбоподателките, като се твърди, че с нея е призован от полицията, съответно от Х. и за арест поради това, че е участвал в мирни протести срещу управлението на Х.. За хората от Ивицата Газа било ясно, че ако човек бъде арестуван, ще бъде бит и изтезаван, а можело да бъде и убит в затвора. Поради тази опасност Д. С. и семейството ѝ били принудени да напуснат Газа. Счита, че посоченото попада в т.63-64 от решението на СЕС по делото EI K.

2.3.Предоставянето на основните услуги и хуманитарни операции на UNRWA е изложено на риск поради многократни финансови дефицити. Вследствие на извършена проверка по молба от 2016г., на семейството е предоставяна единствено минимална помощ, състояща се от хранителни стоки, явно недостатъчна за семейство с едно дете. Д. С. е бременна към датата на писмената защита, иска да се вземе предвид, че при връщането ѝ в Газа UNRWA не е в състояние да осигури постоянна медицинска грижа, от която се нуждае, сред най-уязвимите в Газа на първо място били бременните и кърмещите жени, като се позовава на Зов за спешна помощ на UNRWA, публикуван март 2021г.

2.4.Претендира обективна невъзможност за връщане в Ивицата Газа поради ограниченията, наложени от И., което изтъква като обстоятелство, свързано със преустановяване на закрилата или помощта – т. 57 -58 от Решение от 31 януари 2021г. по дело В. D. срещу ХТ, С -507/19 на Съда на ЕС.

Невъзможността за връщане в Ивицата Газа, се потвърждавала и от информация в Решение Рег. №812104-205/21.09.2021г. на Министерство на вътрешните работи на Република България. В периода 2010-2021г. са издадени 483 заповеди за връщане и две заповеди за експулсиране на палестинци, но са изпълнени само 11 заповеди за връщане в П. от общо 97 изпълнени принудителни административни мерки спрямо палестинци, за 2020г. и 2021г. нито един

палестинец без гражданство не е върнат в П.. Тези данни показвали, че не съществува възможност за връщане в П. от България по причини, независещи от чужденците, подлежащи на връщане.

2.5. Прагът на защита на малолетната Д. е по-висок от този на родителите ѝ, България имала задължението по чл.6 от Конвенцията за правата на детето, позовава на Решение на СЕС от 04 октомври 2018г. по дело С-652/16 на СЕС за възможността да се разпростре предоставената закрила и към други членове на семейството, в случая към родителите на детето.

2.6. За ситуацията в Газа се позовава на следните данни: 80% от жителите на Газа зависят от хуманитарна помощ. Това счита за относимо към приетото в Решение от 19 март 2019г. (голям състав) по преюдициално дело А. J. срещу В. D., С-163/17, в точки 91-93 за критериите за крайна нищета и даденото тълкуване на член 4 от Хартата на основните права е в смисъл, че не се позволява прехвърляне на лице в друга държава членка, ако лицето би се оказало в състояние на крайна нищета. По повод на посоченото тълкуване се позовава на приетото в Решение №4592/12.08.2020г. по адм. Дело №4954/2020 по описа на АССГ. Счита, че връщането на жалбоподателките в Ивицата Газа би нарушило принципа за „забрана за връщане" по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ и би застрашило в прекомерна степен живота и сигурността им, в нарушение на член 2 и член 3 от Европейската конвенция за правата на човека.

2.7. Представената пред съда справка за ситуацията в П. от ответника не отразявала в пълнота положението в Ивицата Газа, а в частите, в които се съдържа такава информация ставало ясно, че ситуацията се е влошила значително, давала оскъдна и недостатъчна информация за възможностите за завръщане в Газа. Жалбоподателките можело да се завърнат в Газа единствено през пункта Р. на границата на Е.. На стр.19-20 в справката било посочено, че този пункт е непредсказуем и трябвало предварително разрешение от египетските власти, контролният пункт често се затварял за продължителен период от време.

2.8. В справката нямало информация дали през 2021г. UNRWA предоставя пълния пакет от услуги, които са описани на нейния уебсайт и дали изобщо при настоящата актуална обстановка е в състояние да осигури на палестинските бежанци в Газа помощта, от която се нуждаят. Откъслечно, се съдържа данни, които илюстрират финансовия дефицит на UNRWA. От данните можело да се стигне до извод, че UNRWA не е в състояние да предоставя помощ на жалбоподателките ако се върнат в Ивицата Газа, под съмнение е какво би било качеството на помощта, нараствал броят на хората, разчитащи изцяло на помощта на UNRWA.

2.9. Познава се на публикувано на 04.06.2021г. решение на Съда в Х. по дело NL20.17797, касаещо последваща молба за закрила на палестински бежанец, идващ от зона, където оперира UNRWA – Л., позовава се конкретно на т.9.2.3., в което се посочва, че: “предоставянето на основни услуги не означава автоматично, че UNRWA предлага условия за живот, които съответстват на задачите, които са ѝ възложени. Трябва да се вземе предвид и качеството на тези услуги (...) самото изявление на UNRWA от 26 октомври 2020г., по мнението на съда, показва, че все още е под въпрос дали качеството отговаря на минималните изисквания.” Според адвокат И., в тази насока е и цитираната национална съдебна практика – Решение №4692/12.08.2020г. по адм.д. 4954/2020г. по описа на АССГ.

2.11. По всички изложени съображения се претендира, че случаят на Д. С. и малолетната ѝ дъщеря Д. попада в хипотезата на член 1D, изречение 2 от Женевската конвенция и чл.12, параграф 1, буква а), изречение второ от Директива 2011/95/ЕС и закрилата и помощта на UNRWA вече е преустановена, те имали право *ipso facto* на бежански статут, тъй като вече са признати за бежанци от международната общност.

3. Ответникът – заместник председателят на ДАБ, чрез юрк. П., оспори жалбата изцяло, представи актуална справка за П. с информация за Ивицата Газа. Претендира неоснователност на жалбата и иска от съда да отхвърли същата. Жалбоподателката е била призната за бежанец от службата на ООН за П. UNRWA, получаваната от бежанката подкрепа не била прекратена поради независещи от нея обстоятелства, тя доброволно пожелала да се откаже от тази закрила като напуснала зоната на действие. В тази връзка тя не трябвало да се признава за бежанец на базата на това обстоятелство. Бежанската история на чужденката и нейното дете е била разгледана подробно в предходното административно производство и отказът да ѝ бъде предоставена международна закрила е бил потвърден с решение на ВАС. Възражава срещу искането за разноси.

4. Прокурорът – М. при Софийска градска прокуратура, счита, че жалбата е неоснователна иска от съда да я отхвърли.

По фактите съдът приема следното:

5. Жалбоподателката Д. Р. С. е лице от женски пол, [дата на раждане] в [населено място], П., палестинка без гражданство, омъжена, която се намира на територията на Република България заедно със своето дете Д. И. С. – момиче, родено на 23.10.2016г. в Ивицата Газа, също палестинка без гражданство. Личните данни на майката и детето ѝ са установени въз основа на декларация и копие от регистрационна карта към UNRWA, акт за раждане, копие от палестинска лична карта и писмо от В..

6. За първи път Д. Р. С. е подала молба за международна закрила на от 22.03.2019г. – лично и като законен представител на малолетното си дете, потвърдена с молба пред длъжностно лице и преводач с молба от 02.04.2019г. По тази молба с решение № 4080/05.07.2019г. на председателя на ДАБ е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателката и нейната дъщеря. В решението е посочено, че на проведеното интервю търсещата закрила е мотивирала молбата си с несигурната обстановка в Ивицата Газа, немалоеlementарни условия за живот и почти всяка година се водела война, животът в Газа отсъствал и имало много хора, които получили инфаркт заради напрегната обстановка, ако немалоеlementарна стрелба от страна на И., Ф. и Х. се биели помежду си. Докато съпругът ѝ бил на работа, животът му висял на косъм поради постоянните бомбардировки, не искала да ражда повече деца в такава обстановка. Също домът ѝ се намирал близо до полицейско управление и когато имало война, ракетите задължително падали близо до въпросното управление и молителката се страхувала да не бъде поразена къщата ѝ. В това производство не е посочила и не е представила доказателства, че е регистрирана към UNRWA.

7. Решението за отказ по първата молба е обжалвано пред съда, но с Решение № 8290/20.12.2019 г. на Административен съд София-град (АССГ) по адм.д.9046/2019г., жалбата е отхвърлена. По касационната жалба с Решение № 6635/03.06.2020г., по адмд. 3067/2020г. на Върховния административен съд, е оставено в сила решението на АССГ. Така решението за отказ на председателя на ДАБ е влязло в сила на 03.06.2020г. Решаващите изводи на съдебните инстанции са, че Д. С. и детето ѝ не са били принудени да напуснат Ивицата Газа поради реална опасност от изтезание, нечовешко или унизително отношение, смъртно наказание или екзекуция или други тежки посегателства по чл.9, ал.1 ЗУБ, нито са застрашени от такива посегателства при завръщането си в страната по произход. доводи на съда, формиран е извод, че не са налице предпоставки по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ във връзка със задължителното тълкуване на чл.15 „в“ от Директива 2004/83/ЕО, дадено с решението на Съда на Европейските общности с решението по дело С-465/07. Въз основа на данните е формиран извод, че ситуацията в Ивицата Газа не можело да бъде определена като достигаща границите на въоръжен конфликт. Също е прието, че не са налице основания за предоставянето на статут на бежанец на основанията по чл.8, ал.1 ЗУБ, не се установявало в страната си по произход Д. С. да е имала проблеми с официалните власти, да е била задържана или преследвана или пък да е налице риск от такова преследване, същата не се занимавала с политическа дейност и не твърди да е членувала в партия.

8. Касационната инстанция е посочила и обстоятелствата, при които Д. Р. С. е напуснала Ивицата Газа – легално през пункта Р. за Е., където останала 45 дни в [населено място], след това заминала легално за Турция, където останала 7 месеца, малко по-късно пристигнал съпругът ѝ, след което цялото семейство преминало транзитно и нелегално през Гърция, след което нелегално преминали на територията на Република България, където били заловени – в деня на влизането. Касационната инстанция е формирала извод, че когато едно лице е бежанец и бяга от страната си по произход поради някакво преследване, война или др., то логично е то да остане в първата сигурна държава за него, каквито в настоящия случай се явявали Е. и Турция, след което да се завърне в родината си, от данните следвало, че Д. Р. С. е влязла нелегално в Република България само поради стремеж за икономически по-добър живот. Приети са за неоснователни твърденията за нарушение на чл.6а ЗУБ относно преценката за най-добрия интерес на детето, като на основание спазването на чл.15, ал.6 от Закона за закрила на детето, уведомяването на Дирекция „Социално подпомагане“, която е изпратила представител и изразено становище, съставен доклад, който бил обсъден.

9. На 21.08.2020г. Д. С. лично и като законен представител на детето си Д., чрез адв. И., подава втора молба за международна закрила, която е последваща по смисъла на параграф 1, т.6 ДР на ЗУБ. Тази молба е заведена с входящ № КП-1215 от 21.08.2020г. в ДАБ. В нея посочва като ново обстоятелство, че Д. С. и семейството ѝ са регистрирани като палестински бежанци, прилага писмо е от В. от 18 август 2020г. Претендира, че случаят и попада в приложното поле на чл. 1D изречение второ от Женевската конвенция и чл.12 ,параграф 1, буква а) изречение второ от Директива 2011/95/ЕС. Претендира, че ipso facto имали право на бежански статут съгласно същата конвенция, посочва като приложима съдебна практика

10. Твърди, че семейството напуснало зоната на действие на UNRWA поради сериозни заплахи за безопасността и живота в Газа. Позовава се на две статии на AL J. от 17 август 2020г. – И. затваря риболовната зона на Газа заради балони-бомби и Израелски танкове атакуват мишени

от Х. в Ивицата Газа, статия от R.: „Единствената електроцентрала в Газа спира да работи на фона на напрежението с И.“ от 18.август 2020г. Позовава се на източници, че през 2018г. САЩ спират годишните плащания в размер на 360 милиона долара на UNRWA, това водело до затрудняване на работата на агенцията, макар броят на нуждаещите да се да се увеличавал. Изложени са и доводи , че семейството е напуснало зоната на действие на UNRWA поради сериозни заплахи за безопасността и живота в Газа. С тази молба е направено искане да бъде признат бежански статут в Република България на Д. С. и Д. С..

11. С Решение №27- ОХ/28.08.2020г. на интервюиращ орган при ДАБ, последващата молба с № КП-1215 от 21.08.2020г. на Д. С. и нейното дете Д. С., е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. В мотивите на решението за допускане е обсъдено заявеното в последващата молба, че Д. С. изпитва основателен страх да се завърне в страната си по произход, като представяла и нови доказателства – писмото от В. от 18.08.2020г. за регистрацията ѝ като палестинска бежанка и статии за състоянието на обстановката в Газа. Прието е, че в молбата се е позовала на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение и държавата ѝ на произход, от което и извод, че следва да се образува производство за международна закрила.

12.Тази молба е потвърдена с молба бланка подписана пред преводач и длъжностно лице на ДАБ на дата 21.09.2020г. По процедурата е извършена регистрация, връчени са указания относно реда за подаване на молба за международна закрила , за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, съставена е Е.-дактилоскопна карта, На проведеното на 25.09.2020г. интервю Д. С. е заявила, че не е имала никакви проблеми във връзка с етническата си група и изповядваната религия, последно в Ивицата Газа живяла в [населено място], кв. Л., след като се омъжила, а преди това в друг квартал. Била е регистрирана в UNRWA, представила е копие на документа за регистрацията на нея и съпругът ѝ, но подпомагането намалявало.

13.Като причини да напусне и да не може да се завърне в [населено място], Д. С. е посочила следното: сега положението било много по-лошо от преди; в момента не давали заплати на служителите; вече нямала никаква работа; безработицата е голяма; заради коронавируса положението се влошило, защото имало 4000 заразени на много малка територия; въведен бил военен час , училищата били затворени, правителството на Х. много строго съблюдавало никой да не напуска дома си; това правителство било много жестоко, водело от време на време войните с И.; домът, в който живеела се намирал до полицейско управление на Х., половината къща вече не съществувала, защото била ударена от ракета.Това полицейско управление се считало за много важно, и когато имало военни действия, първо там удряли, срещу домът имало поле и когато избухнал конфликт с И., ударите били първо по полицейското управление и полето, защото смятали, че там има тунели. При едно нападение през 2014г. покривът изхвърчал във въздуха. След този случаи се преместили при дядото по бащина линия на Д. С., там живели близо 2 години, след като се ремонтирал покрива се върнали отново в къщата. Родителите на жалбоподателката още през 2008 година се преместили в Ш..

14.Със Заповед от 15.12.2020г. на кмета на района, в който живее, на основание чл.25, ал.2 ЗУБ, Д. С. е определена за да представлява детето Д. в производството по разглеждането на

молбата ѝ за закрила. От Държавна агенция „Национална сигурност“ не възразяват да бъде предоставена закрила в Република България. За производството е уведомена Дирекция „Социално подпомагане“ при Агенцията за социално подпомагане и кмета на района, на основание чл.25, ал.2 ЗУБ. По време на производството от страна на Служба Социално подпомагане, на основание чл.15, ал.1 от ЗЗдет е представена информация от проверка и заключение - писмо от 11.12.2020г., данните и изводите са следните:

14.1. На базата на събраната информация, счита, че „основните права на детето Д. С. не са нарушени; към момента не съществуват преки и непосредствени рискове за физическото, психическото, нравственото, интелектуалното и социалното развитие на детето.

14.2.Този извод е направен въз основа на събраната информацията за майката и бащата на детето Д., а именно: родителите сключили граждански брак през 2015г. Майката Д. поискала международна закрила тъй като живеели в район, в който имало постоянни бомбардировки и нямало никаква сигурност за живота им, имало недостиг на храна, лекарства, горива и други стоки от първа необходимост. Нейното иска е да останат тук в България или да се съберат с останалата част от семейството в Ш., докато обстановката в Газа позволи завръщането им там. В момента не можели да се върнат, тъй като Ивицата Газа е постоянно обкръжена и имало нападения, също майката споделила, че крайната им цел е да се съберат да живеят с останалата част от семейството в Ш. - двамата братя, две сестри, майката и бащата на Д. живеели в Щ. от 2008г., имали и предоставен статут. Младото семейство се подкрепяло финансово от роднините, Семейството напуснало Газа заради войната. Според Д. С., тази война носела несигурност и риск за техния живот,и я определя като основна причина за пребиваването си в България.

15.С Решение №1455/14.05.2021г. заместник председателят на ДАБ е разгледал втората молба за международна закрила. Но същият е приел в решението, че доколкото ставало въпрос за последваща молба за международна закрила, то обекта на изследване за приложението на материалния закон се ограничавал до: първо - наличието въобще на нови обстоятелства относно личното ѝ положение или държавата ѝ по произход; второ – съществеността на тези обстоятелства за личното положение или държавата по произход и трето – преценката на тяхната основателност въз основа на представени писмени доказателства. Представените нови доказателства не сочели никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното ѝ положение или държавата ѝ по произход. За изложената бежанска история е прието, че не обосновава предоставянето на международна закрила в предишното производство, поради което била преклудирана, което било потвърдено и от съдебните решения при обжалването. Изтъква, че въпреки връчените указания и запознаването ѝ с правото да представи доказателства, със задължението ѝ и да съдейства на длъжностните лица за изясняване на нейната бежанска история, още в първото производство това не е направено.

16.Според мотивите на решението заявените от нея влошени икономически и здравословни условия в страната ѝ по произход дори не попадали в предметния обхват на ЗУБ. Влошаването на здравната и икономическата обстановка не е изолирано явление, а повсеместно предвид кризата в световен мащаб с вируса COVID 19. Също регистрацията в UNRWA не представлявала ново обстоятелство от съществено значение за личното ѝ положение. От заявеното, че е регистрирана като палестински бежанец и се е ползвала от закрилата на UNRWA, която е била

преустановена по нейно решение и при евентуалното ѝ завръщане в държавата ѝ по произход нямало причини, поради които тя и детето ѝ да не се възползват отново от тази закрила. По тези съображения е формиран извод, че във втората молба Д. С. не се е позовала на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното ѝ положение или относно държавата ѝ по произход, същата се приема за неоснователна. Твърденията за общата ситуация в Газа не обосновавали личен елемент на преследване или заплаха за живота, относими към предоставянето на бежански статут. Д. С. не е била принудена да напусне държавата си по произход по причини, посочени в чл.8, ал.1 ЗУБ, нито заявила спрямо нея да са осъществени дискриминационни или други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване по ал.2-ал.5 от същата разпоредба, от което и извод, че искането за предоставяне на бежански статут следвало да бъде отхвърлено като неоснователно.

17. Също тъй като не е била принудена да напусне Ивицата Газа поради реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, липсвали доказателства и не се твърдяло, за конкретна заплаха за живота, сигурността и свободата ѝ, както и за опасност от наказание, изтезание или други форми на нечовешко или унижително отношение, то не са налице основания по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ за предоставянето на хуманитарен статут. Във връзка с основанието по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ е прието, че цялостната оценка на ситуацията в Газа въз основа на общоприетите критерии и дефиниции не позволява тя да бъде определена като достигаща границите на въоръжен конфликт, за пръв път от 14 години палестинските територии се подготвяли за всеобщи президентски и парламентарни избори. Не следвало да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход, чужденката и детето ѝ биха били изправени пред реален риск да станат обект на заплаха, релевантна за предоставяне на статут по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ.

18. Органът се е позовал на чл. 3 от Конвенцията на ООН за правата на детето, и чл.24 от Хартата за основните права на ЕС за висшият интерес на детето и предвиденото по чл. 6а ЗУБ за най-добрият интерес на детето. Приел е, че висшият интерес на малолетното дете Д. С. следвало да бъде разгледан с оглед на принципа за запазване на целостта на семейството. Този принцип изисквал детето да бъде със своите родители, при отчитане на културната идентичност и изградените вече семейни връзки, детето следвало да продължи да живее в семейна среда. Обсъдено е и положението на бащата на детето – И. С.. По първата му молба за закрила от 02.04.2019г. е постановено решение за отказ, а жалбите срещу него са отхвърлени. По втората молба за закрила от 18.06.2021г. е постановено Решение №1953/09.03.2022г. на заместник-председателя на ДАБ, с което е отказана международна закрила. Жалбата срещу решението за отказ е отхвърлена с Решение № 3793/08.06.2022г. по адм.д.3547/2022г. на АССГ, срещу съдебното решение е подадена касационна жалба към настоящия момент.

19. Според изложеното в последващата молба, Д. С. и Д. С. са ползвали медицински услуги, а Д. С. - и услуги, свързани с образование, предоставяни от UNRWA. Допълнително на личното интервю - 25.09.2020г се изтъква, че първо Д. С. е получавала хранителни стоки, а също така и здравни услуги, докато била ученичка, посещавала училище към UNRWA. Също е заявила, че „сега“ няма достатъчно финансиране, хранителните пратки са за по-малко хора, по-рано в училищата предоставяли понякога парична помощ на всеки ученик, сега не било така. Преди две-три години спрели всякаква финансова помощ, а другите помощи били намалени. Д. С.

също посочва, че положението било по-лошо от преди, не давали заплати на служителите, вече нямала никаква работа, безработицата била голяма, посочва влошаване на положението и поради ситуацията с COVID – 19. Като професия при регистрирането ѝ Д. С. е посочила „студентка“.

20. Пред съда е представена разписка за подадена молба на 27.10.2016г. от И. С. като глава на семейството, съответно съпруг и баща на жалбоподателките. Тази разписка е от Бюро на програмата за подпомагане и социални услуги в район северът на [населено място], подпечатана с печата на UNRWA. Съдържа текст, че е подадена и приета молба за оценка на бедност. Твърди се, че вследствие на извършената проверка, на семейство С. е предоставена единствено минимална помощ, състояща се от хранителни стоки. Тази помощ била крайно недостатъчна за семейство с едно дете.

21. Видно от данните, установени от органите по социално подпомагане за жалбоподателките, семейството се подкрепя финансово от бабата, дядото, братята и сестрите на Д. С., които са в Ш. и имали предоставен статут. Също Д. С. споделила пред органите, че крайната цел е да се съберат да живеят с останалата част от семейството.

22. Пред съда се иска да вземе предвид като основание за напускане на Газа през юли 2018г. връчена призовка на И. С. от властите в Газа. Видно е, че тази призовка е от дата 26.03.2018г. Също така, Д. С. е посочила, че едва през юли 2018г. е напуснала Газа заедно със съпруга си И. С.. От данните, че са живели непосредствено до полицейско управление в [населено място], то не става ясно как от март до юли 2018г. И. С. е живял необезпокояван и без да са предприети спрямо него никакви действия, също и в случай, че е бил издирван през март 2018г. от фактическата власт в [населено място] и по причина за да бъде арестуван, му е позволено легално да напусне през месец юли същата година [населено място] през пункта Р. на границата с Е.. Твърденията, че тази призовка е съставлявала истинското основание за напускането на [населено място], не са потвърдени в проведените до сега две лични интервюта с Д. С..

23. Пред съда е представена Справка от Дирекция Международна дейност при ДАБ относно П., която съдържа раздели за общото положение, оперира ли към момента в Ивицата Газа UNRWA и какво е качеството на тази помощ, възможности за връщане на чужденци в Ивицата Газа, и за състоянието на сигурността. Също данни за ситуацията в Газа има в Позиция на В. за връщането в Газа от март 2022г.

Към така изложените факти, според Административен съд София-град, Първо отделение, 12 състав, са приложими следните разпоредби по националното право и по правото на Европейския съюз (ЕС):

А) ПО НАЦИОНАЛНОТО ПРАВО

24. КОНВЕНЦИЯ ЗА СТАТУТА НА БЕЖАНЦИТЕ от 1951г.

Член 1

Определение на термина "бежанец"

A. За целите на тази конвенция терминът "бежанец" се прилага към всяко лице, което:

(...)

D. Тази конвенция не се прилага по отношение на лица, ползващи се в момента от закрилата или помощта на органи или организации на Организацията на обединените нации, различни от Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците.

Когато оказването на такава закрила или помощ бъде преустановено по каквито и да било причини и ако положението на тези лица не е надлежно установено съгласно съответните резолюции, приети от Общото събрание на Организацията на обединените нации, тези лица могат ipso facto да се ползват от привилегиите, произтичащи от тази конвенция.

(...)

25.ЗАКОН ЗА УБЕЖИЩЕТО И БЕЖАНЦИТЕ, който въвежда изискванията на Директива 2011/95/ЕС и на Директива 2013/32/ЕС

Глава първа.

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (...)

(2) Закрилата, която Република България предоставя на чужденци, включва убежище, международна закрила и временна закрила.

Чл. 1а. (1) Република България предоставя по реда на този закон международна закрила и временна закрила.

(2) Международна закрила се предоставя по силата на Конвенцията за статута на бежанците, съставена в Ж. на 28 юли 1951 г., и Протокола за статута на бежанците от 1967 г., (...), на международни актове по защита правата на човека и на този закон и включва статут на бежанец и хуманитарен статут.

Чл. 2.

(3) Председателят на Държавната агенция за бежанците предоставя международна закрила.

(...)

Чл. 4. (...)

(3) (...) Чужденец, влязъл в Република България, за да поиска закрила, или който е получил закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която са застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

(...)

Чл. 6а. При прилагането на закона първостепенно значение има най-добрият интерес на детето. Преценката на най-добрия интерес на детето се извършва в съответствие с разпоредбите на Закона за закрила на детето.

Глава втора.

ВИДОВЕ ЗАКРИЛА

Чл. 8. (1) Статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

(...)

Чл. 9.(1) Хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като:

(...)

2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или

(...)

Глава трета.

ОСНОВАНИЯ ЗА ОТКАЗ, ЗА ПРЕКРАТЯВАНЕ И ОТНЕМАНЕ НА ЗАКРИЛА И ЗА СПИРАНЕ И ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО

Чл. 12. (1)) Статут на бежанец не се предоставя на чужденец:

(...)

4. който се ползва от закрилата или помощта на органи или организации на Организацията на обединените нации, различни от Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, с изключение на случаите, в които тази закрила или помощ е преустановена и положението на лицето не е установено в съответствие със съответната резолюция на Организацията на обединените нации; това лице може да се ползва от привилегиите, произтичащи от Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г.;

(...)

Чл.13. (...)

2) Подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

Глава шеста.

ПРОИЗВОДСТВО

Раздел I.

Общи правила

(...)

чл.73. Молбите за предоставяне на международна закрила се разглеждат от Държавната агенция за бежанците индивидуално, обективно и безпристрастно, като първо се извършва преценка за предоставяне на статут на бежанец. В случай че статут на бежанец не бъде предоставен, се разглежда необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут.

(...)

Чл. 75. (...)

(2) При произнасяне по молбата за международна закрила се преценяват всички относими факти, декларации или документи, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с възможността да се ползва от закрилата на друга държава, чието гражданство би могъл да придобие, включително и дали молителят е упражнявал дейности, чиято единствена цел е да получи международна закрила.

(...)

Чл. 76а. Преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2.

Чл. 76б. В срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което:

1. допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила;

(...)

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

(...)

2. "Чужденец, търсещ закрила" е този, който е заявил желание за получаване на закрила по този закон до приключване разглеждането на молбата.

3. "Членове на семейството" са:

а) съпругът, съпругата или лицето, с което се намира в доказано стабилна и дълготрайна връзка и техните ненавършили пълнолетие, невстъпили в брак деца;

(...)

6. "Последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

7. "Държава по произход" е държавата или държавите, чийто гражданин е чужденецът, или за лице без гражданство - държавата на предишното му обичайно пребиваване.

(...)

10. "Молба за международна закрила" е отправено искане за закрила от чужденец до Република България.

11. "Най-добрият интерес на детето" е понятие по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Закона за закрила на детето.

(...)

17. "Лица от уязвима група" са малолетните или непълнолетните, непридружените малолетни и непълнолетни, хората с увреждания, възрастните хора, бременните жени, самотните родители с ненавършили пълнолетие деца, жертвите на трафик на хора, лицата с тежки здравословни проблеми, лицата с психични разстройства и лицата, които са понесли изтезание, изнасилване или други тежки форми на психическо, физическо или сексуално насилие.

18. "Статут на бежанец" означава признаването от Република България на гражданин на трета държава или лице без гражданство за бежанец.

19. "Хуманитарен статут" означава признаването от Република България на гражданин на трета държава или на лице без гражданство за лице, което отговаря на условията за предоставяне на хуманитарен статут.

26. АДМИНИСТРАТИВНОПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

Глава десета.

ОСПОРВАНЕ НА АДМИНИСТРАТИВНИ АКТОВЕ ПРЕД ПЪРВАТА ИНСТАНЦИЯ

Раздел I.

(...)

Предмет на съдебната проверка

Чл. 168. (1) Съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146.

(...)

Решение по делото

Чл. 172. (...)

(2) Съдът може да обяви нищожността на оспорения административен акт, да го отмени изцяло или отчасти, да го измени или да отхвърли оспорването.

Правомощия на съда при нищожност или отмяна на административния акт

Чл. 173. (1) Когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество.

(2) Извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Б)ПО ПРАВОТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

27.ДОГОВОР ЗА ФУНКЦИОНИРАНЕТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(...)

Член 78

(предишни член 63, точки 1 и 2, и член 64, параграф 2 от Д.)

1. Съюзът развива обща политика в областта на убежището, субсидиарната закрила и временната закрила, чиято цел е да предостави подходящ статут на всеки гражданин на трета страна, който се нуждае от международна закрила, както и да гарантира зачитането на принципа на забрана за връщане. Тази политика трябва да бъде съобразена с Женевската конвенция от 28 юли 1951 г. и с Протокола за статута на бежанците от 31 януари 1967 г., както и с другите съответни договори.

2. За целите на параграф 1 Европейският парламент и Съветът приемат, в съответствие с обикновената законодателна процедура, мерки за обща европейска система за убежище, която включва:

а) единен статут на бежанец за гражданите на трети страни, който да е валиден в целия Съюз;

(...)

г) общи процедури за предоставяне или отнемане на единен статут на бежанец или на субсидиарна закрила;

28.ХАРТА НА ОСНОВНИТЕ ПРАВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(...)

Член 4 Забрана на изтезанията и на нечовешкото или унижително отношение или наказание

Никой не може да бъде подложен на изтезания, на нечовешко или унижително отношение или наказание.

(...)

Член 18 Право на убежище

Правото на убежище се гарантира при спазване на правилата на Женевската конвенция от 28 юли 1951 г. и на Протокола от 31 януари 1967 г. за статута на бежанците и в съответствие с Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз (наричани по-нататък „Договорите“).

Член 19 Защита в случай на принудително отвеждане, експулсиране и екстрадиране

(...)

2. Никой не може да бъде принудително отведен, експулсиран или екстрадиран към държава, в която съществува сериозен риск да бъде осъден на смърт, да бъде подложен на изтезание или на друго нечовешко или унижително отношение или наказание.

(...)

Член 24 Права на детето

(...)

2. При всички действия, които се предприемат от публичните власти или частни институции по отношение на децата, висшият интерес на детето трябва да бъде от първостепенно значение.

(...)

29.ДИРЕКТИВА 2011/95/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (преработен текст)

(...)

(18) „Висшият интерес на детето“ следва да има първостепенно значение за държавите-членки при изпълнението на настоящата директива, в съответствие с Конвенцията на Организацията на

обединените нации за правата на детето от 1989 г. При определяне на висшия интерес на детето държавите-членки следва да обръщат особено внимание на принципа за целостта на семейството, благоденствието и социалното развитие на непълнолетното лице, на съображения, свързани със сигурността и безопасността, както и на мнението на непълнолетното лице, в зависимост от неговата възраст или степен на зрялост.

(...)

Член 2 Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

а) „международна закрила“ означава статут на бежанец и статут на субсидиарна закрила, както са определени в букви д) и ж);

(...)

г) „бежанец“ означава гражданин на трета държава, който поради основателни опасения от преследване, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група се намира извън държавата, чийто гражданин е, и който не може или поради тези опасения не желае да се обърне за закрила към тази държава, или лице без гражданство, което, като се намира по горепосочените причини извън държавата на предишното си обичайно пребиваване, не може или поради такива опасения не желае да се завърне в нея, и по отношение на което не се прилага член 12;

д) „статут на бежанец“ означава признаването от държава-членка на гражданин на трета държава или лице без гражданство за бежанец;

е) „лице, което отговаря на условията за субсидиарна закрила“ означава гражданин на трета държава или лице без гражданство, които не отговарят на условията за бежанец, но за които има сериозни основания да се смята, че ако бъдат изпратени обратно в държавата на произход, или в случай на лице без гражданство — в държавата на предишното му обичайно пребиваване, биха били изложени на реална опасност от тежки посегателства по смисъла на член 15, и по отношение на които не се прилага член 17, параграфи 1 и 2, и които не могат или поради такава опасност не желаят да получат закрилата на тази държава;

(...)

з) „молба за международна закрила“ означава искането, отправено от гражданин на трета държава или от лице без гражданство, за закрила от държава-членка, което може да бъде разглеждано като лице, искащо да получи статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, и което лице не иска изрично друг тип закрила извън приложното поле на настоящата директива, която може да бъде предмет на отделна молба;

(...)

Член 4 Оценяване на фактите и обстоятелствата

(...)

3. Оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено за всеки отделен случай, като се вземат под внимание следните елементи:

а) всички относими факти, свързани с държавата на произход в момента на вземането на решение по молбата, включително законите и подзаконовите актове на държавата на произход, както и начинът на тяхното прилагане;

б) относими декларации и документи, представени от молителя, включително и информация, позволяваща да се определи дали молителят е бил или би могъл да бъде обект на преследване или на тежки посегателства;

в) индивидуалното положение и личните обстоятелства относно молителя, включително и фактори като неговото минало, пол и възраст, за да може да се определи, въз основа на личните обстоятелства относно молителя, дали действията, на които той е бил или рискува да бъде изложен, биха могли да бъдат считани за преследване или за тежки посегателства;

(...)

Член 12

Изключване

1. Гражданин на трета държава или лице без гражданство се изключва от кръга на бежанците, когато съответното лице:

а) попада в приложното поле на член 1, буква Г от Женевската конвенция относно закрилата или помощта от органи или агенции на Организацията на обединените нации, различни от върховния комисар за бежанците на ООН. В случаите, в които тази закрила или помощ бъде преустановена на каквото и да е основание, без положението на тези лица да бъде окончателно уредено в съответствие с относимите резолюции на Общото събрание на Организацията на обединените нации, тези лица *ipso facto* имат право на предимствата по настоящата директива;

(...)

Член 15 Тежки посегателства

Тежките посегателства са:

(...)

б) изтезание или нечовешко или унижително отношение, или наказание, наложено на молител в държавата на произход; или

(...)

Член 20 Общи правила

(...)

3. При изпълнението на настоящата глава държавите-членки вземат предвид особеното положение на уязвимите лица, като например непълнолетни лица, непридружени непълнолетни лица, лица с увреждания, възрастни хора, бременни жени, самотни родители, придружени от непълнолетните си деца, жертви на трафик на хора, лица с психични разстройства и лица, които са били подложени на изтезания, изнасилване или други тежки форми на психологическо, физическо или сексуално насилие.

(...)

5. Висшият интерес на детето е първостепенно съображение за държавите-членки при изпълнението на разпоредбите на настоящата глава относно непълнолетните лица.

Член 21 Закрила срещу връщането

1. Държавите-членки спазват принципа за забрана на връщането в съответствие със своите международни задължения.

(...)

30. ДИРЕКТИВА 2013/32/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (преработен текст) Обн. Л ОВ. бр.180 от 29 Юни 2013г.

(...)

Член 1 Цел

Целта на настоящата директива е да се определят общи процедури за предоставяне или отнемане на международна закрила съгласно Директива 2011/95/ЕС.

Член 2 Определения

За целите на настоящата директива:

(...)

б) „молба за международна закрила“ или „молба“ означава искане за закрила от държава-членка, подадено от гражданин на трета страна или лице без гражданство, за който/което може да се счита, че търси статут на бежанец или субсидиарна закрила и не иска изрично друг вид закрила извън обхвата на Директива 2011/95/ЕС, за която се кандидатства отделно;

(...)

в) „кандидат“ означава гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което е подал/ молба за международна закрила, по отношение на която все още не е взето окончателно решение;

(...)

д) „окончателно решение“ е всяко решение, с което се постановява, че гражданинът на трета страна или лицето без гражданство получава статут на бежанец или статут на лице под субсидиарна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, и което не е последвано от обжалване в рамките на глава V от настоящата директива, независимо дали това обжалване има или няма като следствие разрешаването на кандидата да остане на територията на съответните държави-членки в очакване на решение;

(...)

ж) „бежанец“ означава всеки гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което отговаря на изискванията на член 2, буква г) от Директива 2011/95/ЕС;

з) „лице, което отговаря на условията за субсидиарна закрила“ означава всеки гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което отговаря на изискванията на член 2, буква е) от Директива 2011/95/ЕС;

и) „международна закрила“ означава статут на бежанец и статут на лице под субсидиарна закрила по смисъла на букви й) и к);

й) „статут на бежанец“ означава признаването от държава-членка на гражданин на трета страна или лице без гражданство за бежанец;

к) „статут на лице под субсидиарна закрила“ означава признаването от държава-членка на гражданин на трета страна или лице без гражданство за лице, което отговаря на условията за субсидиарна закрила;

(...)

р) „последваща молба“ означава молба за международна закрила, подадена след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато кандидатът изрично е оттеглил молбата си, и случаите, когато решаващият орган е отхвърлил молбата след нейното негласно оттегляне в съответствие с член 28, параграф 1.

(...)

Член 3

Приложно поле

1. Настоящата директива се прилага за всяка молба за международна закрила, която е подадена на територията на държави-членки, включително на граница, в териториални води или в транзитна зона, както и по отношение на отнемането на международна закрила.

(...)

(...)

РАЗДЕЛ 4

Член 40

Последваща молба

1. Когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглежданото или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба.

2. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС

3. Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледана.

(...)

ГЛАВА V

ПРОЦЕДУРИ ЗА ОБЖАЛВАНЕ

Член 46

Право на ефективна защита

1. Държавите-членки гарантират, че кандидатите разполагат с право на ефективна защита пред съд срещу следното:

а) решение относно тяхната молба за международна закрила, включително за решение, с което:

i) се установява, че молбата е неоснователна във връзка със статут на бежанец и/или статут на лице под субсидиарна закрила;

(...)

3. С цел спазване на разпоредбите на параграф 1 държавите-членки гарантират, че ефективната защита предвижда цялостно и ex nupis разглеждане на фактите и правните въпроси, включително, когато е приложимо, разглеждане на нуждите от международна

закрила съгласно Директива 2011/95/ЕС, най-малкото в процедури по обжалване пред първоинстанционен съд.

(...)

При така изложеното по фактите, настоящият състав на Административен съд София град намира, че за правилното разрешаване на правния спор по делото е необходимо да отправи преюдициално запитване за тълкуване на норми по правото на Европейския съюз, поради следното:

Приложимост на норми по правото на ЕС към казуса по делото:

31.С молбата си до председателя на ДАБ от 21.08.2020г. чрез адв. И., Д. С. лично и като законен представител на малолетната си дъщеря Д. С., е отправила изрично искане до българската държава да ѝ бъде предоставен „бежански статут.“ В понятието „молба за международна закрила“ по смисъла на чл.2, буква з) от Директива 2011/95, се включва и искането, предявено от лице без гражданство до държава-членка, за предоставянето на статут на бежанец. Съгласно чл.3, §1 от Директива 2013/32, тази директива е приложима към разглеждането на молбата, тъй като искането, отправено до българската държава попада в обхвата на определението за „молба за международна закрила“ по чл.2, буква з) от Директива 2011/95 и е подадена на място, посочено в същата разпоредба - на територията на държава членка. Също молбата за международна закрила е такава по смисъла на чл.2, буква з) от Директива 2011/95, а Д. С. и малолетната и дъщеря имат качеството на „кандидат за международна закрила“ по чл.2, буква в) от Директива 2013/32. Тази молба е последваща по смисъла на параграф 1, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ и чл.2, буква р) от Директива 2013/32/ЕС.

32.Молбата е допусната до производство с решение на орган при ДАБ от 28.08.2020г. на основание чл.76б. ал.1, т.1 ЗУБ, съответен на чл. 40, параграф 2 от Директива 2013/32/ЕС. След проведено производство, в това число лично интервю, с обжалваното Решение №1455/09.06.2021г. е постановен отказ да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут, в съответствие с чл.75, ал.1, т.2 и т.4 във връзка с чл. 8 и чл. 9 ЗУБ, като последващата молба е преценена от гледна точка на признаването на лицето за бежанец и необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут.

33. Закрилата, която българската държава предоставя, обхваща предоставянето на статут на бежанец на основанията по чл.8 ЗУБ и хуманитарен статут по чл.9 от ЗУБ. Основанията за предоставяне на статут по националното право са относими към тези по глави II, III и V от Директива 2011/95. Хуманитарният статут е съответен на предвидения по буква к) „статут на лице под субсидиарна закрила“ от директивата. Преценката за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал.1,т.3 от ЗУБ, който съответства на основанието по чл.15, буква в) от Директива 2011/95 за предоставяне на субсидиарна закрила, е извършена в процесното решение при преценка на критериите, установени с решението по делото Е., С- 465/07, ECLI:EU:C:2009:94 от Съда на ЕС.

34.Тъй като Д. С. е палестинка без гражданство, установена в Ивицата Газа, регистрирана от UNRWA като палестински бежанец, идентично и за малолетната ѝ дъщеря Д. С., то следва да бъде съобразено предвиденото по чл.12 от Директива 2011/95 и тълкуването на същата разпоредба, дадено съда на ЕС, в това число решенията, посочени в молбата и жалбата до съда - решения С-31/09, ECLI:EU:C:2010:351, В. и С-364/11, ECLI:EU:C:2012:826, А. ЕI К. ЕI К. , С-58516, С. А., и др. на Съда на ЕС.

35.Следователно, разглеждането на искането за предоставяне на „бежански статут“ на Д. С. и малолетната ѝ дъщеря Д. С. до българската държава попада в обхвата на правото на ЕС, и конкретно касае приложението на норми от Директива 2011/95 и Директива 2013/32, в това число предвид обстоятелството, че кандидатът за убежище е палестинка без гражданство от Ивицата Газа, регистрирана от UNRWA и норми на Женевската конвенция.

По необходимостта от отправяне на преюдициално запитване

36. Съдебното производство по делото е висящо. По точка 27 от Решение от 18 юли 2013г. по преюдициално дело С-136/12, С. nazionale dei geologi, ECLI:EU:C:2013:489, по въпроса дали юрисдикция, чието решение не е окончателно, както в случая по делото, е задължена да отправи преюдициално запитване, Съдът на ЕС е приел, че: „Когато обаче тези юрисдикции сметат, че прибавяне към правото на Съюза е необходимо, за да им даде възможност да решат определен спор, с който са сезирани, член 267 ДФЕС им вменява по принцип задължението да сезират Съда с всеки въпрос за тълкуване, който може да възникне.“ За този си извод Съдът на ЕС препраща към Решение от 6 октомври 1982 г. по дело С. и др., 283/81, точка 11-20.

37.Именно такъв е казусът по делото, в това число във връзка със националната съдена практика и практиката на Съда на ЕС, която се иска да бъде приложена още с подаването на молбата за международна закрила. Видно от цитираните решения, постановени по отношение на Д. С. и Д. С., както и И. С., съответно съпруг и баща на жалбоподателките, и тримата палестинци без гражданство, установени в [населено място], личното им положение и забраната за връщане не са преценявани от гледна точка на установеното с решението на Съда на ЕС в решението по делото:

38.В цитираното Решение № 4592/12.08.2020г. на Административен съд София град, 12 състав, по отношение отказ за допускането на последваща молба за закрила, съдът е изложил и мотиви, че даденото тълкуване на чл. 4 от Хартата за основните права на ЕС с т. 3 от диспозитива на Решение от 19 март 2019г. (голям състав) по преюдициално дело, А. J., С-163/17, и обсъдените в точки 91 – 93 критерии за крайна нищета, че не се позволява прехвърляне на лице в друга държава членка, ако лицето би се оказало в състояние на крайна нищета, важи и за връщането в страната по произход. Също съдът е приел, че: "Данните в резолюциите на Европейския парламент сочат, че в Ивицата Газа е налице ситуация на разруха и хуманитарна криза, а страните в конфликта са упрекувани във военни престъпления спрямо цивилното население. Изводите на органа, че ситуацията не е променена, без да е изследвал възможността при завръщането в Ивицата Газа жалбоподателят да получава услуги, означава, да бъде изложен на третиране, забранено от посочените разпоредби и противно на даденото тълкуване от съда на ЕС, който се позовава и на практиката на съда по правата на човека по

приложението на чл.3 от Конвенцията по отношение на лице, подало молба за закрила.“ Отказът да бъде допусната последващата молба за закрила е отменен. Решението на съда не е подлежало на касационен контрол.

39.Идентични са мотивите в Решение № 5114/22.07.2019г. по адм.д. 5154/2015г., 12 състав с жалбоподател С. А. , по което е и отправено преюдициалното запитване до съда на ЕС по преюдициално дело C-585/16, А. и постановено Решение на Съда на Европейския съюз от 25 юли 2018 година. На основание, че не може да се приеме, че е възможно да живее при достойни условия в зоната на действие на UNRWA, не следва да бъде връщана там поради това, че ще бъде изложена на условия, забранени от чл.4 от Хартата за основните права. Съдът е приел, че нейното правно положение попада в чл.9, ал. 1, т.2 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут,какъвто е и поискан. Решението за отказ да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут е отменено и преписката върната за ново произнасяне със задължителни указания да се предостави хуманитарен статут на лицето. Решението не е обжалвано и е влязло в сила.

40.И двете решения са постановени предвид изключителните финансови затруднения, които изпитва UNRWA поради спряното финансиране от САЩ през 2018 година. В решението по делото А. съставът на АССГ се е позовал на Резолюция на Европейския парламент от 8 февруари 2018 г. е посветена на положението на UNRWA (Обн. С ОВ. бр.463 от 21 декември 2018г.) както и поради разрухата от войната към 2014г., в това число предвид Резолюция на Европейския парламент от 17 юли 2014 г. обнародвана в Официален вестник, С ОВ. бр.224 от 21 юни 2016г. и Резолюция на Европейския парламент от 18 септември 2014 г. относно отношенията между И. и П. след войната в Газа и ролята на ЕС, обнародвана С ОВ. бр.234 от 28 юни 2016г., Резолюция на Европейския парламент от 8 февруари 2018 г. е посветена на положението на UNRWA (Обн. С ОВ. бр.463 от 21 декември 2018г.). Също съставът на АССГ е формирал извод, че ситуацията в Ивицата Газа, оценена в резолюциите на Европейския парламент като „пълна разруха и хуманитарна криза, а страните в конфликта са упреквани във военни престъпления спрямо цивилното население“, няма данни да е променена към момента на приключване на устните състезания по делата. Поради това е преценена и приложимост на даденото тълкуване на чл. 4 от Хартата с решението по делото А. J., C-163/17.

41 Даденото тълкуване на чл.4 от Хартата от Съда на ЕС с решението по делото А. J., C-163/17, не е приложено в постановените съдебни решения по жалбата на Д. С. и Д. С. срещу решението за отказ да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут, в това число по първата молба за международна закрила: Решение № 8290/20.12.2019г. по адм.д.9046/2019г. на АССГ, с което жалбата е отхвърлена, оставено в сила с Решение №6635/03.06.2020г. по адм.д. 3067/2020г. на ВАС, по мотиви, обсъдени по –горе.

42.Даденото тълкуване на чл.4 от Хартата от Съда на ЕС с решението по делото А. J., C-163/17, не е приложено в постановените съдебни решения по жалбата срещу решението за отказ да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут, подадена от И. С. – съответно съпруг и баща на жалбоподателките – Решение № 7924/13.12.2019г. по адм.д. 11601/2019г. на АССГ и Решение №13867/10.11.2020г. по адм.д. 3390/2020г. на ВАС, а последващата молба на И. С. с Решение № 1953/09.03.2022г. е постановен отказ да се предостави статут, същото решение е

обжалвано, а жалбата срещу него е отхвърлена с Решение № 3793/08.06.2022г. по адм.д. 3547/2022г. на АССГ, неокончателно, срещу същото е подадена касационна жалба.

43.Видно е, че има противоречива съдебна практика за преценката на ситуацията в Газа, а видно от Позицията на В. от март 2022г., само на основание ситуацията в Газа изразява становище за приложимост на чл.1D, изречение второ от Женевската конвенция за палестинците, регистрирани в UNRWA. Тази позиция е приета след като САЩ възстановяват финансирането на UNRWA през 2022г. и все пак съгласие за общи избори, отложени за неопределено време.

44.Също така, съставът на АССГ по делото А. е преценил, че ситуация на крайна нищета, съгласно даденото тълкуване от Съда на ЕС по чл.4 от Хартата, е относима към предоставянето на хуманитарен статут по българското право – на основание чл.9, ал.1, т.2 ЗУБ, която разпоредба е идентична с основанието за субсидиарна закрила по чл.15, т.2 от Директива 2011/95/ЕС. По делото се иска да бъде предоставен бежански статут. Същевременно, по делото, по което е постановено Решение на съда (голям състав) от 19 март 2019 година по съединени дела С-297/17, С-318/17, С-319/17 и С-438/17, В. I. (С-297/17), и други, е повдиган въпрос, че в България на палестинците е предоставена субсидиарна закрила, докато Германия предоставя бежански статут на такива лица.

45.За еднаквото прилагане на правото на ЕС по отношение на регистрираните в UNRWA палестински бежанци, съответно на чл.12, параграф 1, буква а) изречение второ от Директива 2011/95/ЕС, в това число във връзка с забраната по чл.19 от Хартата и съдебната практика по делото А. J., С-163/17, и за това какъв статут следва да се предостави, следва да се даде тълкуване от Съда на ЕС, както и относно възможностите лицето да се върне на територията на Газа.

По необходимостта от тълкуване на норми по правото на ЕС в казуса по делото

46. Жалбоподателките са били установени в [населено място]. Установено е, че жалбоподателката Д. С. е регистрирана от UNRWA, регистрацията се отнася и за Д. С. - дъщеря, като нейна потомка. Получавали са помощи от UNRWA–хранителни стоки, медицинска помощ, а Д. С. е посещавала и училище. През 2016г. по молба на съпруга и бащата на жалбоподателките И. С., била извършена оценка за бедност от UNRWA, семейството получавало минимална помощ от хранителни стоки, която оценяват като недостатъчна. Семейството им не е живяло в лагер на UNRWA, а в къщата на бащата на Д. С.. През юли 2018 година Д. и Д. С. са напуснали [населено място] през пункта Р. на границата с Е., което определя, че само през този пункт могат да се върнат обратно в [населено място].

47.Правното положение на Д. и Д. С. попада в приложното поле на чл.1D, изречение първо от Женевската Конвенция, съответно чл.12, параграф 1, буква а) изречение първо от Директива 2011/95/ЕС. Претендира се, че попадат и в приложното поле на второто изречение от същата разпоредба, тъй като по отношение на тях предоставяната помощ от UNRWA е преустановена поради обстоятелства, извън контрола им. Изтъкват следните причини за напускането на [населено място]: животът им бил в постоянна опасност поради близостта на къщата им с

военно поделение на групировката Х. и представлявало постоянна мишена, често обстрелвано с ракети и бомби, няколко ракети и шрапнели попаднали в къщата; ограниченията в помощта, която предоставя UNRWA и общата ситуация в [населено място].

48. Съгласно съдебната практика на Съда на ЕС:

48.1. Даденото тълкуване с Решение от от 19 декември 2012 г., А. Ел К. Ел К. и др., С-364/11, ECLI:EU:C:2012:826, при какви условия би могло да се счита, че предоставената от UNWRA помощ е преустановена, е относимо към чл.12, параграф 1, буква а) изречение второ от Директива 2011/95/ЕС. Така според Съда, за да се установи дали тази помощ е преустановена, следва да се проверят: дали отпътуването на лицето е по причини, които са извън неговия контрол и не зависят от неговата воля, и поради това го принуждават да напусне тази зона, като по този начин му пречат да се ползва от предоставената от UNWRA помощ. (т.61). Също съдът е приел, че: "палестински бежанец е принуден да напусне зоната на действие на UNWRA, когато има сериозна заплаха за личната му безопасност и тази организация не е в състояние да му осигури в тази зона условия на живот, отговарящи на мисията, с която тя е натоварена". (т.63).

48.2. Съдът на ЕС е приел, изключването на лицата „ползващи в момента“ от закрилата на органи или организации на ООН по чл.1D от Женевската конвенция, към която препраща чл.12, параграф 1, буква а) от Директива 2011/95/ЕС, не може да се тълкува в смисъл, че самото отсъствие от зоната на действие на UNRWA или доброволното отпътуване от нея е достатъчно, за да сложи край на предвиденото в тази разпоредба изключване на съответните лица от кръга на бежанците (Решение от 13 януари 2021 година, ХТ, С-507/19, ECLI:EU:C:2021:3, т. 69).

48.3. Съдът на ЕС е приел в Решение от 25 юли 2018 година, А., С-585/16, EU:C:2018:584, т. 86, че: „член 12, параграф 1, буква а), второ изречение от Директива 2011/95 се прилага, когато се установи въз основа на преценка на лично основание на всички относими факти, че съществува сериозна заплаха за личната безопасност на съответния палестинец и че UNRWA, чиято помощ е била поискана от заинтересованото лице, не е в състояние да му осигури условия на живот, отговарящи на нейната мисия, като така посоченият палестинец е принуден поради независещи от волята му обстоятелства да напусне зоната на действие на UNRWA.“

48.4. Също според Съда „заинтересованото лице престава да бъде бежанец, ако е в състояние да се върне в зоната на действие на UNRWA, в която е било обичайното му пребиваване, тъй като обстоятелствата, в резултат на които е било признато за бежанец са престанали да съществуват“ (цитираното решение А. Ел К. Ел К. и др., т.77).

49. Следователно, причините, поради които жалбоподателките са напуснали зоната на действие на UNRWA в Ивицата Газа, са от съществено значение за преценката, дали правното им положение попада в приложното поле на „включващите разпоредби“ - чл.12, параграф 1, буква а), изречение второ от Директива 2011/95/ЕС, чл.1D, изречение второ от Женевската конвенция. Възникват обаче следните проблеми от процесуално естество:

49.1. Тези обстоятелства са заявени и преценявани и във връзка с първата молба за закрила, по която е постановено окончателно решение за отказ. В оспореното по делото решение е прието, че са преклудирани. В производството по първата молба за закрила не е повдиган въпрос за регистрацията от UNRWA, съответно обстоятелства свързани с подпомагането на

жалбоподателките и дейността на UNRWA не са преценявани. Във връзка с процесната последваща молба, на основание чл.76а, във връзка с чл. 13,ал.2 ЗУБ се допуска разглеждането на последващата молба само въз основа на обстоятелства, които са нови.

49.2.Доколкото се касае до последваща молба за закрила, която следва да се основава на "нови елементи или факти" по арг. от чл.33, параграф 2, буква г) от Директива 2013/32, то даденото тълкуване на чл.12, параграф 1, буква а) второто изречение от Директива 2004/83, с Решение от 3 март 2022 г. по дело NB, AB, C-349/20, ECLI:EU:C:2022:151 - точка 1 от диспозитива, според настоящият съд е неприложимо. Видно обаче от чл.40, от Директива 2013/32, озаглавен „Последваща молба“, конкретно според параграф 1 тези нови обстоятелства е възможно да се разгледат в рамките предходната или последващата молба, „или в рамките на разглеждането на преразглежданото или обжалваното решение“, „доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба“.

49.3.От цитираната разпоредба може да се направи извод, че във всички случаи, следва да се разгледат предявените нови елементи заедно с всички представени до сега. В този случай, може да се даде тълкуване, че задължително следва да бъдат взети предвид причините за напускане и ситуацията в Газа към 2019г. наред с регистрацията в UNRWA при разглеждането на последващата молба. Този извод обаче би бил в противоречие с приетото по чл.33, параграф 1, буква г) от Директива 2013/32/ЕС, за недопустимост/по аргумент от противното допустимост на последващите молби, транспониран в чл.13, ал.2 във връзка с чл.76а ЗУБ.

49.4.От друга страна чл.12, параграф 1, буква а) второто изречение от Директива 2011/95/ЕС изисква задължително преценката на причините за напускане на зоната на действие на UNRWA. В противен случай би следвало да се приеме само на процесуално основание, че напускането зоната на действие на UNRWA е доброволно и помощта не е прекратена.

50.Следователно, за допустимостта да бъдат разгледани твърденията за причините за напускане на Газа във връзка с новото обстоятелство – регистрацията от UNRWA в рамките на последващата молба, следва да бъде дадено тълкуване от на чл.40, параграф 1 от директива 2013/32/ЕС. В това число тълкуването следва да се даде и във връзка с производството, в което е допустимо да бъде правена тази преценка – административно или съдебно, предвид посоченото в разпоредбата „преразглежданото или обжалваното решение“. В случай, че разпоредбата под „преразглежданото решение“, има предвид решението за отказ по първата молба за международна закрила, а не специално производство, в което се иска отмяна на вече влязло в сила решение за отказ, то органът е бил задължен да извърши такова разглеждане. Що се касае до израза „обжалваното решение“, то не става ясно дали се има предвид производство пред съд, доколкото съдът не разглежда последваща молба за международна закрила. Предмет на делото и проверка за законосъобразност от съда е решението на органа за отказ да се предостави международна закрила.

51. Д. С. е заявила изрично, че на лично основание не е заплашвана или преследвана. Що се касае до доводите, че къщата на семейството ѝ е честа мишена при нападенията, на личното интервю Д. С. е посочила, че са живели 2 години на друго място и отново са се върнали, иначе трябвало да живеят под наем, трябвало да плащат много пари. Следователно, не може да се приеме, че съществува конкретна лична заплаха като причина за напускането Условието по

цитираната т.86 от решението: „съществува сериозна заплаха за личната безопасност на съответния палестинец“ като основание за напускане на зоната на действие на UNRWA не е изпълнено.

52. В казуса по делото се иска да бъде преценена общата ситуация в Газа - като основание за напускане и като основание за невъзможност за връщане в зоната на действие на Агенцията, в това число, поради принадлежност към уязвима група, претендира се и фактическа невъзможност за връщане. Претендира се, че „UNRWA, чиято помощ е била поискана от заинтересованото лице, не е в състояние да му осигури условия на живот, отговарящи на нейната мисия“. Въпросът е дали само това обстоятелство е достатъчно за да се приеме, че „така посоченият палестинец е принуден поради независещи от волята му обстоятелства да напусне зоната на действие на UNRWA“, съответно включващата разпоредба на член 12, параграф 1, буква а), второ изречение от Директива 2011/95, съответно чл.1D, изречение второ от Женевската конвенция, се прилага по отношение на това лице.

53. Правното положение на палестинец без гражданство, регистриран в UNRWA ще попадне в приложното поле на член 12, параграф 1, буква а), второ изречение от Директива 2011/95, съответно чл.1D, изречение второ от Женевската конвенция, само ако помощта на UNRWA е преустановена. В този случай, общата ситуация в Газа ще бъде относима само ако пречатства UNRWA да предоставя помощта и закрилата на палестинците в Газа, в съответствие с мисията, за която е създадена тази Агенция.

54. Общата ситуация, в това число наложената блокада, действително оказват влияние на възможностите UNRWA да предоставя помощта и закрилата на палестинците в Газа. Видно е от справката на дирекцията, че самите служители са отправяли протестни писма за подкопаване на възможностите на Агенцията да изпълнява мисията, с която е натоварена. Основания да бъде взета предвид общата ситуация в Газа съдът намира в следната съдебна практика:

54.1.Видно от Решение от 3 март 2022 г. по дело NB, AB, C-349/20, ECLI:EU:C:2022:151, точка 82, "ролята на държавата, в която UNRWA осъществява дейност, може да се окаже определяща, за да позволи на тази агенция да изпълнява мандата си и да гарантира, че съответните лица живеят при достойни условия".

54.2. Даденото тълкуване на чл.4 от Хартата с решението по делото A. J., C-163/17, касае ситуация на лице, което е „напълно зависимо от подпомагането с публични средства“ и същото „независимо от своята воля и личния си избор би се оказало в положение на крайна материална нищета, без да може да задоволява най-основните си потребности, по-специално от храна, лична хигиена и дом, което би увредило физическото или психическото му здраве или би довело до несъвместимо с човешкото му достойнство влошаване на положението му.“ Без съмнение, даденото тълкуване на чл.4 от Хартата, по отношение на прехвърлянето на гражданин на трета страна, кандидат за международна закрила, от една държава-членка в друга е относимо и към връщането на такова лице в страната му по произход, предвид прилагането на принципа забрана за връщане към такова лице. Този принцип, предвиден в чл.19 от Хартата, включва в своето съдържание забраната по чл.4 от Хартата за нечовешко и унижително отнасяне.

55. В казуса по делото критериите за крайна нищета „без да може да задоволява най-основните си потребности, по-специално от храна, лична хигиена и дом,“ не са изпълнени изцяло що се отнася до лична хигиена и дом, доколкото не са въведени такива твърдения. Що се касае до последиците обаче:

55.1. По критерия „което би увредило физическото или психическото му здраве“ в справката на Дирекцията, в частта Здравеопазване в Ивицата Газа е посочено следното: „В Ивицата Газа психологическите травми, бедността и влошаването на околната среда имат отрицателно въздействие върху физическото и психическото здраве на жителите; много хора, включително деца, страдат от тревожност, дистрес и депресия“.

55.2. По критерия „или би довело до несъвместимо с човешкото му достойнство влошаване на положението му.“ в тази част на справката се съдържа и следното:

„Години на социално-икономически спад, конфликти и затваряне оставят здравния сектор в Ивицата Газа без подходяща физическа инфраструктура и възможности за обучение. Съоръженията са претоварени, а обслужването често се прекъсва поради спиране на електрозахранването. Тези предизвикателства допълнително застрашават здравето на населението, което вече е изложено на повишен риск. Хранителната несигурност и нарастващата бедност означават, че повечето жители не могат да задоволят дневните си калорийни нужди, докато 90% от водата в Газа се счита за негодна за консумация.“

56. Жалбоподателките са напуснали [населено място] – през месец юли 2018г. В Резолюция на Европейския парламент от април 2018г. ситуацията в Ивицата Газа е преценена като „влошаваща се, безпрецедентна хуманитарна криза в района“, в това число и поради блокадата на Ивицата Газа, конкретно в точки 6 и 7. Тази резолюция е издадена и по повод решението на САЩ да спре финансирането на UNRWA, което представлява значителна част от бюджета на агенцията. Видно от данните по Справката на Дирекцията, в резултат на продължаващото влошаване на социално-икономическата ситуация в Газа, блокадата и и широко разпространената безнадежност сред населението, на 30 март 2018г. десетки хиляди палестинци участват в демонстрации „Големият марш на завръщането“ близо до оградата, разделяща Газа и И.. Към 31 октомври 2018г. 171 палестинци са убити в такива демонстрации, 24 362 ранени, 5 866 от боеприпаси и 2274 деца, нуждаещи се от хоспитализация. Впоследствие настъпват редица ограничени ескалации на военни действия. По време на 11 дневната ескалация на военните действия през май 2021г. са убити повече от 200 палестинци, включително и 60 деца.

57. Няма данни, че ситуацията в Газа през 2021г. е значително подобрена или хуманитарната криза е преодоляна, при данните за следното:

57.1. През 2021г. САЩ възстановява финансовата подкрепа за UNRWA. Въпреки това, ситуацията в Газа към март 2022г. е преценена в Позицията на В. като извеждаща палестинските бежанци от зоната на действие на UNRWA. Също видно от справката на дирекцията, годините на конфликт и блокада оставят 80% от населението в зависимост от международната помощ, докато продължаващите конфликти и разделения служат за изостряне на хуманитарната криза и кризата за предоставянето на услуги на място.

57.2. На 6 и 7 март 2021г. стотици палестинци протестират срещу намаляването на хранителната помощ на организацията – затварят центрове за раздаване на храна на UNRWA, има данни и за Ивицата Газа. Според протестиращите намаляването на храните ги тласка към продоволствена несигурност в светлината на нарастващите нива на бедност и безработици. От UNRWA заявяват, че стойността на талоните за храна е намалена, за да може организацията да подкрепи още 100 000 семейства. Видно е, че през април 2021г. правителството на САЩ е предоставило на агенцията 150 милиона долара, през май близо още 33 милиона долара, при дефицит от 200 милиона долара към 08 март 2021г. по изявление на генералният комисар на UNRWA.

57.3. При въздушни удари през май 2021г. са повредени помещения на агенцията в Газа, установени са подземни конструкции – тунели под сградите, които могат да доведат до по-нататъшни щети. Агенцията строго осъжда съществуването и потенциалното използване на такива подземни съоръжения и изпраща протестни писма до фактическите власти в Газа, осъдени са действията като нарушаващи неприкосновеността на нейните помещения. Едно от училищата на агенцията е поето от фактическите власти. Тези действия са преценени като нарушаващи неприкосновеността на нейните помещения, компрометиращи и пречещи на усилията на агенцията,

57.4. Образователната програма на UNRWA в Газа е изправена пред много предизвикателства от нестабилната политическа и социална среда, тежкото икономическо и социално положение, бедността и обсадата. Средният брой на класовете от 41 ученици, заедно с външните и вътрешните предизвикателства, се определя като риск както за персонала, така и за качеството на образователните услуги на UNRWA в Газа.

57.5. Към август 2021г. оценката на възможностите на UNRWA в Газа е следната: Недостатъчното финансиране на спешни призови на UNRWA подкопава способността на агенцията да предостави жизнено важна помощ на палестинските бежанци, в някои случаи е принудена да намали или да спре редица интервенции с отрицателни последици за хуманитарната ситуация и благосъстоянието на палестинските бежанци. Осигуряването на предвидимо и достатъчно финансиране за спешни операции на UNRWA е от съществено значение да поддържа предоставянето на хуманитарна помощ и основни услуги на палестинските бежанци. Недостигът на финансиране ограничава спешните интервенции на UNRWA в Газа, агенцията избягва само спиране на програмата си за хранителна помощ, която достига до 1 049 173 бежанци на всяко тримесечие чрез безвъзмездна помощ от Централен фонд за реагиране при извънредни ситуации и изключителни аванси от програмния бюджет. Чрез бързи призови за отговор на пандемията от COVID – 19, UNRWA разшири паричната помощ до 84 249 палестински бежанци и подпомага хоспитализацията на 7 937 пациенти за лечение, което не е свързано с пандемията, разширява консултирането до 31 968 бежанци.

57.6 Според Позиция за връщане в Газа, към март 2022г. на В., точки 63- 66 са формирани изводите за ситуацията в Газа, относими към преценките по чл.1D изречение второ от Женевската конвенция. На основание данните за сериозни твърдения за нарушения и злоупотреби с международните права на човека и хуманитарното право и продължаващата нестабилност, е отправен призив всички цивилни, бягащи от Газа, да бъдат допуснати до териториите на държавите, и да осигурят спазване на принципа за забрана за връщане.

Според т. 65, Палестинците, които попадат в обхвата на 1D (1) – които получават или имат право да получат закрила или помощ от UNRWA, и които впоследствие са включени по чл. 1 D (2) - когато тази защита или помощ е преустановена, ipso facto имат права на предимствата по Женевската конвенция, при условие, че членове 1C, 1E или 1 F от конвенцията не се прилагат. Също в т. 65 изрично е посочено, че ситуацията в Газа може да представлява обективна причина, извеждаща палестински бежанци от Газа извън зоната на операции на UNRWA в обхвата на 1D (2). Молбите за убежище на палестинците, които не попадат в обхвата на 1D следва да се разглеждат съгласно 1A, параграф 2 от Женевската конвенция. Според В. (т.66) политики и практики в контекста на продължаващата окупация на Газа, по-специално продължителната блокада като форма на „колективно наказание“, повтарящи се цикли на насилие, както и нарушения на правата на човека от страна на де факто властите и други недържавни участници, може да доведе до основателен страх от преследване на основание, свързани с Конвенцията. Палестинци от Газа, които не попадат в чл.1D или чл.1A(2) от Женевската конвенция, може да отговарят на изискванията за национални или регионални форми на субсидиарна или допълнителна закрила. На фона на сигурността, човешките права и хуманитарната ситуация в Газа, В. продължава да призовава държавите да не връщат насилствено палестинци, включително палестински бежанци, регистрирани в UNRWA в Газа. Спирането на принудителното връщане служи като минимален стандарт и не трябва да замества международната закрила за лица ,за които е установено, че отговарят на критериите за статут на бежанец съгласно 1D или чл.1A(2). Също в Позицията на В. са разгледани възможностите за връщане на палестинци в Газа, в това число през пункта Р.

58.Що се касае до възможността жалбоподателките да се върнат в [населено място], то доброволното им завръщане през пункта Р., Е., то се установява следното:

58.1. Видно от данните в справката на Дирекцията и Позицията на В., е свързано с несигурност и зависимост от египетските власти. Очевидно е, че жалбоподателките не желаят доброволно да се завърнат в Газа. Няма данни, че могат да влязат и ще бъдат приети в зоната на действие на UNRWA на територията на друга държава – Л., С., Й..

58.2.Видно от данните в решението на министерството на вътрешните работи от 21.09.2021г., че в периода 2010г. – 2021г. изпълнени общо 97 принудителни мерки за връщане на палестински граждани, в П., без да се уточнява точно къде, са върнати само 11 лица, последно през 2019г. - 1 мъж. Също е видно, че за същия период 2010-2021г. по отношение на палестински граждани са издадени 483 заповеди за връщане до страната по произход, страна на транзитно преминаване или трета страна и 2 заповеди за експулсиране. Не са изпълнени решения за връщане на 386 лица от палестински произход. От друга страна Позицията на В. от март 2022г. е да не се връщат принудително такива лица.

58.3.Следователно, връщането в зоната на действие на UNRWA и по-специално в [населено място], е обусловено единствено от волята на палестинците доброволно да се завърнат. Жалбоподателките претендират, че не могат да се върнат в зоната на действие на UNRWA – доколкото връщането им ще бъде съпроводено с несигурност, рискове и значителни неудобства и второ, претендира се, че двете жалбоподателки са лица, принадлежащи към уязвима група. Трябвало да се вземе особената уязвимост на децата, нелогично било да се твърди, че най-добрият интерес на детето е да се върне с родителите си в държава със

задълбочаваща се хуманитарна криза, в която има недостиг на храна, лекарства и медицински консумативи. Прагът на защита на детето Д. е по-висок от този на нейните родители, при евентуалното връщане на детето Д. в Газа, нейното благоденствие, сигурност, безопасност ще бъдат изложени на сериозен риск. Положението в Газа се е влошило значително. Претендира се отговорност на българската държава по чл.6 от Конвенцията за защита на детето - да осигурява „в максимална степен възможността за оцеляване и развитие на всяко дете.“

59. Що се касае до определението за уязвими лица, по параграф 1, т.17 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, е възприето изчерпателното изброяване на тези лица, сред които и „бременните жени“, и „малолетните“. Жените, които не отглеждат сами децата си, след раждането престават да попадат в категорията уязвими лица, в тази категория по националното право ще попаднат само родените от тях деца. Също Д. С. не е самотна майка, която отглежда детето си. Претендира се от страна на жалбоподателките, че UNRWA не е в състояние да осигури постоянна медицинска грижа, сред най-уязвимите на първо място са бременните и кърмещите жени, 18% са недохранените преди пандемията.

60. Връщането в зоната на действие на UNRWA следва да се преценява от гледна точка на възможността лицето да се „ползва в посочената зона от ефективна закрила или помощ от UNRWA, позволяваща му да пребивава безопасно в нея при достойни условия на живот“, по аналогия от приетото по т. 134 от решението по делото А., цитирано по-горе. Съдът е посочил, че само в този случай лицето трябва да се изключи от кръга на бежанците в Съюза съгласно член 12, параграф 1, буква а) от Директива 2011/95. Позицията на В. от 22 март е категорична по този въпрос - ситуацията в Газа е както извеждаща, така и основание за невръщане. Въпросът е доколкото настоящият съд все пак е обвързан от преценката в Позицията на В. и няма ли в случай на различна преценка да се стигне до ситуацията по делото М.С.С. пред Съда по правата на човека и последвалата съдебна практика на невръщане. Също освен практиката на настоящия състав на съда по този въпрос, адв. И. се е позовала и на решение на Съда в Х. по дело NL 20.17797, решение от 04.06.2012г. (на електронен адрес <https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2021:5664>) в смисъл, че "предоставянето на основни услуги не означава автоматично, че UNRWA предлага условия на живот, които съответстват на задачите, които са ѝ възложени. Трябва да се вземе предвид качеството на тези услуги (...) самото изявление на UNRWA от 26 октомври 2020 г. по мнението на съда, показва, че все още е под въпрос дали качеството на тези услуги отговаря на минималните изисквания."

61. Ситуацията в зоната на действие на UNRWA, и по специално в [населено място], към момента на разглеждане на жалбата му срещу решение за отказ от съда, най-общо следва да се приеме, че се характеризира най-общо със следното: няма сигурни данни, че Д. и Д. С. ще могат да ползват закрила и помощ от UNRWA за най-необходимото - храна, здравни услуги, лекарства и медицински консумативи. Видно е, че UNRWA няма предвидимо и достатъчно финансиране за да поддържа предоставянето на хуманитарна помощ и основни услуги на палестинските бежанци, недостатъчно е финансирането дори на спешни призови, което подкопава възможностите агенцията да предоставя жизненоважна помощ на палестинците.

62. При тези данни за възможностите на UNRWA да предоставя помощи и услуги, е под въпрос изискването т.134 от решението по делото А. дали е спазено. В случая се преплитат

обстоятелства, свързани със финансирането и политиките на UNRWA с общата ситуация в Газа. Доколкото чл.19 от Хартата – забраната за връщане включва и забраната за нечовешко и унижително отнасяне, то преценката на общата ситуация в Газа не би следвало да бъде изключена. Според настоящият съд преценката за възможностите за връщане по чл. 12, параграф 1, буква а) второто изречение от Директива 2011/95/ЕС също следва да бъде обвързана със спазването на посочените забрани. Необходимо е следователно тълкуване, дали връщането на жалбоподателките в Газа ще отговаря на посочените условия, при положение, че няма сигурни данни, че това лице ще може да получи от UNRWA необходимите му помощи от храна, здравни услуги, лекарства и медицински консумативи, образование, данните за общата ситуация в [населено място] и за UNRWA според Позиция на В. за връщането в Газа към март 2022г., са преценени като извеждащи от зоната на действие на UNRWA и основание за невръщане, в това число при връщането кандидатът ще пребивава при достойни условия на живот. Следва да бъдат поставени и въпросите с оглед на това дали всяко лице, поставено в тази ситуация, следва да се приеме, че може или не може да бъде върнато; дали отговорът би бил различен само по отношение на личното положение на жалбоподателката Д. С. - с оглед, че е малолетно дете, уязвимо лице и спазването на принципа за висшите интереси на детето. Също в случай, че само Д. С. като малолетно дете не може да се върне в Газа и попада в приложното поле на 12, параграф 1, буква а) второто изречение от Директива 2011/95/ЕС, то следва ли да бъде приложено същото правно положение и по отношение на майката – жалбоподателката Д. С., с оглед принципите за висшите интереси на детето и запазване на целостта на семейството.

63. Важно е също така да се отговори, доколкото жалбоподателките са зависими от помощите от UNRWA за храна, здравни услуги, лекарства и медицински консумативи, личното им положение попада ли в даденото тълкуване за крайна нищета по чл.4 от Хартата за основните права на ЕС, дадено с Решение от 19 март 2019 г. А. J., C-163/17 EU:C:2019:218, т.4 от диспозитива, с оглед прилагането и спазването на забраната за връщане по чл.21, параграф 1 от Директива 2011/95/ЕС във връзка с чл.19 от Хартата за основните права на ЕС.

64. Съдът на ЕС е приел в Решение от 25 юли 2018 година по дело C-585/16 А., т. 86, че „В този случай, по отношение на посочения палестинец, освен ако попада в обхвата на някое от основанията за изключване, предвидени в член 12, параграф 1, буква б) и параграфи 2 и 3 от тази директива, последната може да се прилага *ipso facto*, без да е необходимо той задължително да докаже, че има основателни опасения от преследване по смисъла на член 2, буква г) от същата директива, до момента, в който има възможност да се завърне на територията на предишното си обичайно пребиваване. Също по т.51 от Решение от 03 март 2022г., преюдициално дело C-349/20 NB, AB, съдът на ЕС е посочил, че възможността посочената директива да се прилага *ipso facto*, обаче не води безусловно до право на прилагане на статут на бежанец, лицето трябва все пак да подаде молба за признаване на статут на бежанец, която следва да бъде разгледана от компетентните органи.

65. С последващата молба се претендира да бъде предоставен автоматично "статут на бежанец" на основание, че правното им положение попада в чл.12, параграф 1, буква а) изречение второ, съответно чл.1D, изречение второ от Женевската конвенция. Изтъква се, че Д. С. по принцип е призната за бежанец с регистрацията ѝ от UNRWA, а малолетната ѝ дъщеря, като нейна потомка, има същият статут. Преценката на органа следва да се ограничи до: дали

са получавали закрила от UNRWA, дали тази закрила е прекратена по някаква причина и дали се прилага някоя от другите клаузи за изключване по чл.12, пар буква б) и параграф 2 от Директива 2011/95/ЕС. Прилагането на изключващата клауза в казуса е обусловено единствено от факта, че са се намирали в зоната на действие на UNRWA, не е приложимо изключване по чл.12, параграф 1, буква б) и параграф 2 от Директива 2011/95/ЕС.

66. В случай, че от отговорите на предходните въпроси следва, че правното положение на жалбоподателките попада в приложното поле на чл.1D, изречение второ от Женевската конвенция, съответно чл.12, параграф 1, буква а) изречение второ от Директива 2011/95, но на основанията по чл.21, параграф 1 от Директива 2011/95/ЕС във връзка с чл.19 от Хартата, то възниква въпросът, предвиденото в разпоредбата „тези лица ipso facto имат право на предимствата по настоящата директива“, как следва да се приложи в конкретния случай:

1)на основание, че по отношение на въпросното лице – палестинец без гражданство, е приложима забраната за връщане по чл.21, параграф 1 от Директива 2011/95/ЕС във връзка с чл.19 от Хартата – по причини, че при връщането в страната му по произход – [населено място], лицето ще бъде изложено на риск от нечовешко и унижително отнасяне поради възможността да изпадне в крайна нищета, то тази констатация е относима към основаниято по чл. 15, т.2 от Директива 2011/95/ЕС за предоставяне на субсидиарна закрила, съответно хуманитарен статут по националното право – чл.9, ал.1, т.2 ЗУБ.

2)установеното основание по чл. 15, т.2 от Директива 2011/95/ЕС във връзка с чл.19 от Хартата е без значение, на основание чл.12, параграф 1, буква а) изречение второ от Директива 2011/95 следва да се приложи даденото тълкуване от Съда на ЕС по т. 2 от диспозитива на Решение от 19 декември 2012 г., А. ЕI К. ЕI К. и др., С-364/11, ЕU:С:2012:826, и т. 81 мотивите по тълкуването на чл.12, параграф 1, буква а) второ изречение от Директива 2004/83/ЕС, който текст е идентичен с чл.12, параграф 1, буква а) второ изречение от Директива 2011/95/ЕС, а именно: „възможността „[тази] директива“ да се прилага ipso facto предполага признаването от тази държава членка на качеството на бежанец по смисъла на член 2, буква в) от тази директива и предоставяне по право на статут на бежанец на това лице, доколкото то не попада в приложното поле на член 12, параграф 1, буква б) или параграфи 2 и 3.“

67.Според настоящият съд последното не може да се приложи безусловно, доколкото видно от т. 63 от решението по същото дело ЕI К., Съдът на ЕС е приел: „Трябва да се счита, че палестински бежанец е принуден да напусне зоната на действие на UNRWA, когато има сериозна заплаха за личната му безопасност и тази организация не е в състояние да му осигури в тази зона условия на живот, отговарящи на мисията, с която тя е натоварена“ (т.63 от същото решение на Съда). Може да се търси връзка между причините за напускането на зоната на действие на UNRWA и статутът, който следва да се признае. В казуса по делото не става въпрос за напускане на зоната на действие на UNRWA поради сериозна заплаха за личната безопасност, а поради обстоятелства свързани с общата обстановка в Ивицата Газа. Изразът в разпоредбата е "на каквото и да е основание" като причина за напускане на зоната на действие на Агенцията, тоест, възможни са и причини, относими към чл.15 от Директива 2011/95 във връзка с чл.19 от Хартата.

68.Второ "предимствата по настоящата директива“, не обвързва изрично с предоставянето на статут на бежанец. Само в случай, че се приеме стеснително тълкуване, от гледна точка на

смисъла на Женевската конвенция, и във връзка с признаването на лицата за бежанци по чл.1А от нея, доколкото тази конвенция предвижда само статут на бежанец, може да се даде стеснително тълкуване и на чл.12, параграф 1, буква а) второто изречение от Директива 2011/95.

69.Този въпрос има смисъл и с оглед да не се допусне дискриминационно отношение и предоставянето на по-благоприятен статут само на основание регистрация от UNRWA на палестинец без гражданство. Така ако при същите обстоятелства, палестинец без гражданство, който не е регистриран от UNRWA, е напуснал Ивицата Газа, би следвало да му бъде предоставена на основание чл.15, т.2 Директива 2011/95, субсидиарна закрила.

70.Съгласно Резолюция № 302(IV) на Общото събрание на ООН от 08.12.1949г., за подпомагането на палестинските бежанци е създадена Агенция на ООН за подпомагане и работа с палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA), чийто мандат редовно се подновява и е със зона на действие в Л., С., Й., Западния бряг(включително източен Й.) и Ивицата Газа. Ноторно е, че мандатът понастоящем е продължен.

71.Тълкуването на правото на ЕС следва да бъде дадено от Съда на ЕС, тъй като само въз основа на текстовете на относимите разпоредби от правото на ЕС, в това число предвид връзката им с други разпоредби, не може да бъде даден еднозначен отговор на правните въпроси, които настоящият съд следва да разреши по жалбата срещу процесното решение за отказ да бъде предоставена международна закрила на лице без гражданство, от палестински произход, регистрирано от UNRWA, установено в зоната на действие на тази агенция.

72.На настоящия съд не е известна съдебна практика на Съда на ЕС, от която да изведе отговор по приложението на относимите разпоредби в обсъдения контекст. Необходимостта от тълкуване по реда на чл.267 ДФЕС произтича освен от изложеното и от принципа за правна сигурност от гледна точка на осигуряването на единство при правоприлагането на правото на ЕС в областта на убежището и за защитата на правото на убежище по чл.18 от Хартата за основните права на ЕС, както и на ефективното действие на правото на ЕС.

С оглед на изложеното, на основание чл.631 от Гражданския процесуален кодекс във връзка с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд София –град, Първо отделение, 12 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТПРАВЯ ПРЕЮДИЦИАЛНО ЗАПИТВАНЕ до Съда на Европейския съюз на основание чл. 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз, със следните въпроси:

1.Следва ли от чл.40, параграф 1 от Директива 2013/32/ЕС, че при допусната до разглеждане последваща молба за международна закрила, подадена от кандидат от палестински произход, без гражданство и на основание регистрацията му от UNRWA, при обстоятелствата по делото,

посоченото в разпоредбата задължение за компетентните органи да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения при последващата молба, тълкувано във връзка с чл.12 параграф 1, буква а) второто от Директива 2011/95, включва и задължение да разгледат причините, поради които лицето е напуснало зоната на действие на UNRWA ведно с новите елементи или обстоятелства, предмет на последващата молба? Зависи ли изпълнението на посоченото задължение от обстоятелството, че причините, поради които лицето е напуснало зоната на действие UNRWA вече са разгледани в рамките на производството по първата молба за закрила, приключило с влязло в сила решение за отказ, но кандидатът не е изтъкнал и не е представил доказателства за регистрацията му от UNRWA?

2.Следва ли от чл.12, параграф 1, буква а), второто изречение от Директива 2011/95, че предвиденото в разпоредбата „когато тази закрила или помощ бъде преустановена на каквото и да е основание“, е приложимо по отношение на лице от палестински произход, без гражданство, регистрирано и получавало подпомагане от UNRWA в [населено място] за храна, здравни услуги и образование, без данни за лични заплахи срещу лицето, напуснало по своя воля и легално [населено място], при данните по делото:

-общата ситуация към момента на напускането е определена като безпрецедентна хуманитарна криза, свързана с недостиг на храна, питейна вода, здравни услуги, лекарства, проблеми с водоснабдяването и електричеството, разруха на сгради и инфраструктура, безработица

- затрудненията, които изпитва UNRWA да поддържа предоставянето помощ и услуги в Газа, в това число за храна и здравни услуги, поради значителен дефицит по бюджета на UNRWA и постоянното увеличаване на зависимите от помощта на агенцията, общата ситуация в Газа подкопава дейността на UNRWA ?

Налага ли се друг отговор на този въпрос само на основание, че кандидатът е уязвимо лице по смисъла на чл.20, параграф 3 от същата директива - малолетно дете?

3.Следва ли от 12, параграф 1, буква а) второто изречение от Директива 2011/95/ЕС, да се тълкува в смисъл, че кандидат за международна закрила, палестински бежанец, регистриран в UNRWA, може да се върне в зоната на действие на UNRWA, която е напуснал, и по специално [населено място], когато към момента на разглеждане на жалбата му срещу решение за отказ пред съда:

- няма сигурни данни, че това лице ще може да получи от UNRWA необходимите му помощи от храна, здравни услуги, лекарства и медицински консумативи, образование,

-данните за общата ситуация в [населено място] и за UNRWA според Позиция на В. за връщането в Газа към март 2022г., са преценени като извеждащи от зоната на действие на UNRWA и основание за невръщане,

в това число при връщането кандидатът ще пребивава при достойни условия на живот?

Предвид ситуацията в Ивицата Газа към посочения момент и доколкото кандидатът за международна закрила е зависим от помощите от UNRWA за храна, здравни услуги, лекарства и медицински консумативи, то личното му положение попада ли в даденото тълкуване за

крайна нищета по чл.4 от Хартата за основните права на ЕС, дадено с Решение от 19 март 2019 г. А. J., C-163/17 EU:C:2019:218, т.4 от диспозитива, с оглед прилагането и спазването на забраната за връщане по чл.21, параграф 1 от Директива 2011/95/ЕС във връзка с чл.19 от Хартата за основните права на ЕС към този кандидат ?

При данните за общата ситуация в [населено място] и за UNRWA, следва ли на въпроса за връщането в Газа да се даде различен отговор само на основание, че кандидатът за закрила е малолетно дете, с оглед зачитането на висшия интерес на детето и осигуряване на неговото благоденствие и социално развитие, неговата сигурност и безопасност?

4. В зависимост от отговора на трети въпрос:

Следва ли 12, параграф 1, буква а) второто изречение от Директива 2011/95/ЕС, и конкретно предвиденото в разпоредбата „тези лица *ipso facto* имат право на предимствата по настоящата директива“, в конкретния случай да се тълкува, че :

А) по отношение на кандидата за закрила – палестинец без гражданство, регистриран от UNRWA, е приложима забраната за връщане по чл.21, параграф 1 от Директива 2011/95/ЕС във връзка с чл.19 от Хартата – по причини, че при връщането в [населено място], лицето ще бъде изложено на риск от нечовешко и унижително отношение поради възможността да изпадне в крайна нищета, попада в приложното поле на чл. 15, т.2 от Директива 2011/95/ЕС за предоставяне на субсидиарна закрила,

или

Б) по отношение на кандидата за закрила – палестинец без гражданство, регистриран от UNRWA, предполага признаването от тази държава членка на качеството на бежанец по смисъла на член 2, буква в) от тази директива и предоставяне по право на статут на бежанец на това лице, доколкото то не попада в приложното поле на член 12, параграф 1, буква б) или параграфи 2 и 3 от същата директива, по аналогия от т. 2 от диспозитива на Решение от 19 декември 2012 г., А. ЕI К. ЕI К. и др., C-364/11, EU:C:2012:826, без да се взема предвид обстоятелствата по отношение на същото лице, относими към чл. 15, т.2 от Директива 2011/95/ЕС за предоставяне на субсидиарна закрила ?

СПИРА производството по адм. д. №5797/2021г. по описа на Административен съд София – град, Първо административно отделение, 12 състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО НЕ ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ.

Съдия: